

Ti se pa varno skrivajo za hrbtno urednika »Edinstva«, a so preveč medvedje naravi, da bi jih ne videli. Ko bodo razne disciplinske in sodne razprave končane, bomo tudi povedali, kdo je obešal »Damo- klejev meč« nad napredno učiteljsko in kdo »obremenjuje svojo vest z veliko odgovornostjo«, ker tira mlade ljudi v lastno nesrečo. Damoklejev meč bi že zdavnej padel iznad glav učiteljskega stanu, če bi se učiteljsvo navajalo k strpnosti mesto k nestrpnosti, k toleranci mesto k fanatizmu, k smotrenemu strokovnemu in nacionalnemu delu mesto k petelinjenju in če bi se učiteljski stan navajal k strnjivosti, k stanovski slogi in pravemu tovarištvu s prav vsakim poštemim učiteljem, namesto da se v znamenju »edinstva« seje in ustvarja razdor. Boj je med dvema strujama: med prvo, to je naša, ki hoče strnjiti ves naš stan in drugo, ki se ji hoče razdora in razdvojenosti, po geslu »divide et impera«, da bi zopet vladali, učiteljski stan pa da bi zopet trpel in v medsebojnem stanovskem boju pozabljal na važnejšo svojo kulturno in nacionalno nalogo.

— V oblastno ocenjevalno komisijo za mariborsko oblast je bil izvoljen tovariš Grčar, namestnikom pa tov. Kožuh. Zanimivo je, da se je volilo dvakrat. Prvič sta dobila Grčar in Lukman vsak po 6 glasov. Drugič istotako in je odločil žreb za Grčarja.

— Urednik »Edinstva« in šolski nadzorniki. »Edinstvo« je prineslo sledečo notico: »Ako bodo pa kateri spisi izginili, kar se že tudi dogaja, je zadeva za referenta (oblastnega ali sreskega) še bolj sumljiva in bo treba dotičnika še trše prijeti.« — Kaj pravijo k temu sreski šolski referenti in oba oblastna šolska nadzornika? »Edinstvo« še ni povedalo, kateri nadzorniki so to!

— Zopet naučna ekskurzija. Gojenke IV. letnika ženskega učiteljskega v Somboru so sklenile napraviti 14-dnevno naučno potovanje. Njih glavni cilj je bila Slovenija. Iz Sombora so se odpeljale 16. aprila t. l. si ogledale Zagreb, Sušak, Crikvenico in Karlovec. Dne 21. aprila popoldne so došle spele pod vodstvom direktorja g. Berića, profesorjev gg. Nikolića in Stratimirovića in gđc. Drakulićeve in Lesitićeve v Ljubljano. Na postaji so izletnike pozdravili zastopniki UJU. — poverjeništvu Ljubljana in direktor ženskega učiteljskega g. dr. Orel. Takoj po sprejemu so prejeli natančen program, po katerem naj si ogledajo najvažnejše znamenitosti Ljubljane in njene bližnje okolice. Pri ogledovanju so jih spremljale njih tovarišice-maturantke tukajšnjega ženskega učiteljskega in menjaje tovariši iz poverjeništvu. Poleg več zavodov, šol, cerkva, spomenikov in drugih javnih poslopij so si ogledali izletniki šolski dom »Tabor«, pravoslavno kapelico, žensko učiteljsko, pomožno šolo za slabo nadarjeno dečo, si ogledale s posebnim zanimanjem tehniško srednjo šolo, zlasti izdelke za vezenje, šivanje in krojenje, osrednji zavod za žensko domačo obrt, kjer so občudovale krasne izdelke ženskih ročnih del. Mnogo zanimivosti sta jima nudila muzej in Jakopičev paviljon. Obiskale so tudi Učiteljsko tiskarno in gospodinjsko šolo v »Mladiki«. Zelo jim je ugajal tivolski park. S stolpa na ljubljanskem gradu so imele krasen razgled na mesto, njegovo bližnjo in daljno okolico. Pogorja in naši gorski velikani, ki so jih v šoli iskale in kazale le na zemljevidu, so stopili tu živo prednje v vsej svoji veličini. V duhu so zrlje za njimi tisoče bratov in sestra, ki nestrno čakajo prihoda kralja Matjaža. Le težko so se ločile od divnega razgleda in odšle v mesto. Iz Ljubljane so obiskali izletniki biser Slovenije — prekrasni naš Bled. Spremljale so jih nekateri ljubljanske maturantke. Ob povratku niso mogli popisati svojih globokih vtisov, ki jih je nanj napravil Bled in Gorenjsko sploh. Kako globoko in neizbrisno se jim je vse to vtisnilo v spomin in kakšni občutki so jih navdali pri nas, so pokazali vsi govniki v nedeljo zvečer na poslovnem večeru. V vrtnem salonu pri Košku se je zbralo lepo število ljubljanskega učiteljskega in nekaj naših gojenk, da se poslovijo od svojih tovarišev in tovarišic. V prijetnem in veselim razpoloženju, ob navdušenih besedah, prekipevajočih polne domovinske ljubezni, ob petju himen, narodnih srbskih in slovenskih pesmi, ob plesanju kola, so potekle vrlo hitro večerne ure in se bližal čas ločitve. Sestanek in večer je zaključil direktor g. Berić z zahvalo vsem, ki so kakorkoli pripomogli izletnikom od prijetnega bivanja med brati Slovenci, zagotavljač, da jim ostanejo dnevi obiska v Sloveniji, zlasti v Ljubljani, v neizbrisnem spominu. Poročilo, ki ga je prejel iz Ljubljane pred odhodom iz Sombora, glaseče se »Vse v redu. Upamo, da boste odnesli iz Slovenije najlepše spomine«, se je docela uresničilo. Izletniki so se odpeljali 25. aprila z jutranjim vlakom, da obiščejo še Celje, Maribor, Ptuj in Čakovec. Pri odhodu so se ponovno poslovili od njih zastopniki poverjeništvu, direktor dr. Orel in nekateri učiteljske. Omenimo naj še, da je gđc. Avsec, gojenka IV. letnika, v imenu svojih ljubljanskih součenk želela v nedeljo zjutraj svojim sovrstnicam »Sretan Uskr« ter podarila vsaki lep rdeč nagelj. Prenočevale so deloma v invalidskem domu, deloma v gluhoemnici prav udobno. Z dobro in ceno hrano pa jim je postregel g. Košak.

— Knjige za rokotvorni pouk. Ravnatelj A. Novak bo izdal serijo knjižic za rokotvorni pouk na naših solah. Prvi zvezek, ki obsega navodila in vzorce za dela iz ilovice, peska in papirja, bo izšel med letošnjimi velikimi počitnicami. Cena bo 30—40 Din.

— V drugem zvezku bo obdelano lepenkarstvo. v tretjem petarstvo, v četrtem razna dela iz lesa in kovine, v petem pa razne krasilne tehnike.

— Prihodnji pevski tečaj se bo vršil 7. in 8. maja. Začetek 7. maja ob 9. uri v Glasbeni Matici. Koncert v Trbovljah se vrši 22. maja, zato je dolžnost vsakogar, da se tečaja udeleži. Pqšljite pravočasno prijave za hrano in stanovanje. Tajnik.

— P. n. šolskim upraviteljem in organistom na znanje! Od muzikalnega delca »Štiri cerkvene pesmi za šolar« ské sv. maše« (dvoglasno z orglami), ki sem ga izdal podpisane leta 1913. v 1000 izvodih, mi je ostalo še kakih 70 iztisoč. Te izvedbe prepustim sedaj — dokler je še kaj zaloge — p. n. šolam, oziroma organistom brezplačno proti povrnitvi poštinskih stroškov (1 Din v znamkah). Izmed pesmi ugaja tako po besedilu kakor po napevu zlasti »Marijina pesem otrok«, ki je še posebno primerna za mesec majnik. — Središče ob Dravi. — Anton Kosi, šolski upravitelj ☞ pok.

— Usposobljenostni izpiti v Mariboru bodo te dni končani. Pričeli so takoj po Veliki noči ter se je priglasilo 43 učiteljev(ic). Gotovo je bilo zelo umestno, da so se začeli ti izpiti — navadno so se vršili meseca maja — letos tako zgodaj. S tem je bilo ustrezno šolam in udeležencem, ker so se zlasti o velikonočnih počitnicah pripravljali ter takoj odšli k izpitu. Pač pa se je letos upeljal pri izpraševalni komisiji nov postopek, katerega ne moremo odobravati. Dasi šteje izpraševalna komisija 19 članov s 3 podpredsedniki, da je omogočeno sestaviti več sekcij in delo čimprej dovršiti, sta se sestavili samo 2 in se bode porabilo torej vsaj še enkrat toliko časa. To pa ni vseeno ne za zavod, kjer se izpiti vrše, ne za šole, katere so radi udeležencev prizadete, niti ne za udeležence same, ki jim narastejo vsled daljšega bivanja stroški. Tudi ni v smislu tozadevnih zakonov in naredb, ki jasno zahtevajo, da se ti izpiti završe čim preje iz gori omenjenih razlogov. — Čudno je tudi, da je komisijo tvorilo samo moško učiteljske brez članov ženskega učiteljskega in zastopnikov prosvetne oblasti, ki imajo poleg zakonite pravice gotovo tudi službeni interes pri teh izpiti. Izpustilo se je celo priznato avtoriteto na osnovnem šolskem polju g. Senkovića. Kakšni motivi so neki vodili merodajne faktorje do tekega postopanja?

— Članom novomeškega sreskega društva! Na vabilo belokranjskega učiteljskega društva se udeležimo 14. maja skupnega zborovanja s karlovaškim in jastrebarskim učiteljskim društvom v Metliki. Po sklepu zadnjega zborovanja se je te dni odposlala na vse šole »Priglasnica«, ki naj jo izpolnijo vsi člani onih šol, ki se udeležijo tega skupnega zborovanja štirih učiteljskih društev. Priglasnica naj se sigurno doloži na moj naslov (Viktor Pirnat, učitelj, Novo mesto) do incl. 4. maja. Na poznejše prijave se ne bomo mogli ozirati, ker moramo tudi mi pravočasno javiti potrebno Metliki. Vabim vse tovarišice, da pohite na manifestacijo naše misli v cvetočo Belo Krajino. Nihče naj ne izostane! Ker so zveze od zunaj zelo neprikladne, bi bilo primerno, ako pridete tovarišice od oddaljenih krajev že na predvečer v Novo mesto. Deset poljskih postelj (brez odeje) bi dal jaz na razpologo v šoli. Ako kdo na to reflektira, naj to naznači na priglasnici. Če bo kdo prenočeval v Novem mestu privatno, ni treba javiti, da ne bo zmed, ako pa želi kdo v Metliki prenočevati (13. maja), naj istotako označi v priglasnici, da javimo to Metliki in ne boste potem na cesti. Odhod iz Novega mesta zjutraj ob 5. uri, zajtrk v Metliki (kakršnega želite, javite!), kosilo skupno v »Narodnem domu« (25 Din). Skupen obed je v tovariškem in stanovskem oziru eminentnega pomena, zato dijeta ali nedijeta — vsi vkup. Javite pa to! Pripominam, da mora vsak priglasenec povrniti stroške zase tudi, ako se ne bi udeležil zborovanja. Ne gre drugače, ker se mora doli vse pripraviti. S svojim podpisom to garantirate. Torej javite se mi do 4. in na svidenje 14. maja! Čast našega društva zahteva, da smo čim številnejše zastopani. — V. Pirnat, predsednik.

— Učiteljsvo in zatiranje rjavega hrošča. Prosvetni inspektor je izdal okrožnico, v kateri naroča učiteljsvu, da opozarja učence, da pomagajo zatirati rjavega hrošča. Učenci naj sodelujejo pri zatiranju tega škodljivca pod vodstvom svojih razrednikov. V okrožnici je tudi navodilo, kako se pokončuje in nato uporablja rjave hrošče kot gnojilo, ali pa za hrano prašičev.

— Materinski dan bo dne 14. maja. Ta dan naj se po nalogo prosvetnega inspektorja porabi ena ura učnega jezika v to, da se zbudi v mladih srcih dolžno spoštovanje do matere sploh. V tej uri naj bi se deklarirala kaka prikladna pesem ali čitala po vest.

— Izplačevanje neporavnanih selitvenih računov in osebnih izdatkov na podlagi potbotnice se ne more vršiti, dokler ne otvori prosvetno ministrstvo zadevnega kredita.

— Šolskim upraviteljsvom sporoča Jugoslovenska Matica, da ji je prva naklada razglednic za otroke, ki so prispevali k zbirki pirhov, že pošla. Druga, večja naklada trenutno pa še ni dotiskana, kar pa se bo zgodilo še tekom tega tedna, nakar se jim zahtevane razglednice takoj pošljejo.

— III. književna tombola Jugoslovenske Matice. Pokrajinskemu odboru Jugoslovenske Matice v Ljubljani je bilo vpslanih do 25. t. m. šest tombolskih tablic, ki so zadele tombolo v smislu razpisa se je vršilo za dobitke in vrstni red še ožje reše-

banje, ki je izpadlo sledeče: Prva tombola: Ivanka Čokova, Ljubljana; druga tombola: Anton Mrkun, župnik, Homec p. Radomlje; tretja tombola: Franjo Zupančič, Selo pri Ljubljani; četrta tombola: Vinko Sirc, Ljubljana; peta tombola: Olga Očko, Ruše pri Mariboru. S tem je igra za III. književno tombolo končana in Jugoslovenska Matica se vsem, ki so pri njej sodelovali z razpečevanjem in nakupom tablic, najiskrenejše zahvaljuje. Seveda ni bila tudi pri tej igri vsakomur sreča mila; ima pa naj zavest, da je z nakupom tombolskih tablic podprl Jugoslovensko Matico, odnosno svoje neosvojbene brate.

— Članom učiteljskega društva za mariborski šolski okraj: Tov. pevci in pevke so vabljeni eno uro pred prihodnjim zborovanjem, torej ob 9. uri v malo dvorano »Narodnega doma« k pevski vaji. Pevajoča spomlad naj nas strne zopet v pevajočo, tovariško družbo, zato na najštevilnejše svadenje pri pevski vaji. — M. V. — Tov. šolski upravitelji, ki imajo morda dogotovljene osnutke okvirnih uč. načrtov svojih šol, naj prinesejo iste k zborovanju seboj. — Za pevski odsek: M. V.

— Pedeželskim tovarišem! Kmetijska družba za Slovenijo mi je poverila za svojo jubilejno razstavo, ki jo priredi letos septembra na ljubljanskem velesajmu odsek za domače obrti. V program sem vzel tudi izdelke kmetijske šol. Po raznih solah sem videl razne lične izdelke, ki kažejo po eni strani vso naivnost otroške duše, po drugi strani pa nam odkrivajo nadarjenost raznih otrok, ki bi postali prav lahko dobri obrtniki. Obračam se do tistih idealnih tovarišev, ki hočejo nekaj žrtvovati. Pošljajo naj do konca julija otroške izdelke na naslov Kmetijske družbe za Slovenijo v Ljubljani. Vsak posamezni komad naj bo opremljen z etiketo šolskega upraviteljsva in z etiketo učenca. Na tej etiketi naj bo označena tudi cena izdelka. Pošiljati naj bo pridejan seznam predmetov. Kar se ne bo prodalo, se pokloni etnografskemu muzeju v Ljubljani. Prepričan sem, da se bodo dale te igračke vnovčiti. Da se izognemo stroškom, pozivam v prvi vrsti tovariše iz ljubljanske okolice, da pošljejo po znanih vozniških robo Kmetijski družbi. Mogoče bi kdo celo poskrbel, da dobimo kakega dečka ali več na razstavišče, ki bi tam delal. Tovariši, ki delujete pri okoliških podružnicah Kmetijske družbe, skušajte zainteresirati odbore za to razstavo in ne bo Vam žal dela, ker bo ta del razstave zelo občudovan. Tovariši, ki so pripravljani sodelovati, naj mi blagovolijo sporočiti to čimprej, da vem rezervirati prostor na razstavišču. — Tov. pozdrav: Božo Račič, Ljubljana, Turjaški trg 4.

— Pred vojno je pri nas vsaka gospodinja kuhala rženo kavo bodisi samo ali kot pridatek. Danes jo lahko zopet uporabljamo, ker dobi v vsaki trgovini pravo ZIKO, ki nudi po izjavi zdravnikov najprimernejši zajutrek za otroke in odrasle.

Meščanskošolski vestnik.

—m Društveno sodelovanje meščanskošolske mladine. Učenci(ke) meščanskih šol smejo biti po odloku prosvetnega ministra člani Podmladka rdečega križa. Člani drugih društev smejo biti le, če so ista po pristojnih oblastih dovoljena — a to tudi le tedaj, če imajo v šoli dober uspeh. Poleg Pomladka Rdečega Križa smejo biti člani samo še enega društva. Strogo pa je zabranjeno meščanskošolski mladini sodelovanje v nogometnih društvih. Razredniki in ravnatelji morajo paziti, da se učenci držijo teh odredb.

Sredniešolski vestnik.

—sr Komisije za polaganje profesorskih izpitov v Ljubljani so imenovane za šolska leta 1926./27. do 1928./29. V te komisije so imenovani naši najboljši univerzitetni in srednješolski profesorji.

—sr Geometrija za nižje razrede srednjih šol, ki jo je spisal Josip Mazi, se sme uporabljati po naredbi prosvetnega ministra kot časna učna knjiga toliko časa, dokler se ne izvrši definitivna revizija vseh učnih knjig.

Učiteljski pravnik.

—§ Izplačilo podpor vdovam po čl. 124. uradniškega zakona. »Naš Glas« od 20. t. m. št. 11. objavlja pod gornjim naslovom nastopno: »V proračunu za leto 1926./27. je bilo pri partiji 48 predvidenega kredita za vso državo 200.000 Din, in to za izplačilo prejemkov siromašnim preostalim po umrlih državnih nameščencih (čl. 124. urad. zak.). Ta kredit je bil docela izčrpan že koj začetkom budžeta. Po predlogu Glavnega Saveza in po prizadevanju njenega predsednika g. dr. M. Jovanovića, ki je sam šef gen. dir. drž. računovodstva, ki nakazuje te podpore, je privolil g. finančni minister, da se poveča predvidena vsota na 2.100.000 Din. Javljamo nadalje tudi vest, da je kredit za Slovenijo že otvorjen. Ta kredit znaša nekaj preko 438.000 Din. Kakor izvemo, je ministrstvo že naročilo, da se morajo brezplačni nalogi za izplačilo teh podpor brezplačno napraviti do konca marca t. l.« — Učiteljske vdove (sirote), katerim je bila nakazana vdovnina (sirotnina) po 1. oktobru 1923, a jim je bila izplačana z ozirom na čl. 124. urad. zakona le enomesečna pokojninska plača kot pogrebna in ne tudi dvomesečna podpora, naj takoj zaprosijo za nakazilo te podpore, če že niso vložile posebne prošnje za dvomesečno podporo. — Prošnji je priložiti overovljen prepis reše-

nja (dekreta) o odmerjeni vdovnini (sirotnini) in ubožno izpričevalo, ki mora nositi uradno spisovno število urada, ki je izdalo to listino ter potrdilo davčne oblasti o imovinskem stanju po čl. 128. urad. zakona kolka prosto. — Prošnja je nasloviti na ministrstvo financ, ki v smislu čl. 41. finančnega zakona dovoljuje dvomesečne podpore in pošlje prošnjo pristojnemu veliku mu županu, da jo predloži ministrstvu prosvete v pristojno poslovanje.

Naša gospodarska organizacija.

—g Učiteljski dom v Mariboru. Člana rina in darila od 1. marca do 15. aprila 1927: »Učit. tiskarna« v Ljubljani od prodanih šolskih zvezkov 2678'90 Din; ga. Marica Strnad-Cizerlj v Mariboru 5 izvodov »Rdečih nagelčkov« à 20 Din; učiteljsko društvo za ormoški okraj namestu venca na grob pok. okr. šol. nadz. g. Matije Herica 112 Din; isto društvo (zbirka pri društv. zborovanju) namestu venca na grob pok. ravn. moškega učiteljskega v Mariboru g. Matije Pirca 130 Din; g. Pavel Flerč, referent za O. N. v Beogradu 300 Din; Gornjegrajsko učiteljsko društvo 320 Din; Posojilnica v Mariboru 3000 Din; učiteljsvo II. deške osn. šole v Mariboru 35 Din; osnovna šola Slovenjgradec 40 Din; Zacherl Franjo, Ljutomer 50 Din; Rataj Stefan, Razbor 5 Din; osnovna šola Št. Ilj pod Turjakom 20 Din; osnovna šola Dolič-Mislinje 15 Din; osnovna šola Šmartin pri Slovenjgradu 30 Din; upokojeno učiteljsvo v Mariboru 30 Din; Anton Kutin v Mariboru 20 Din. Vsem darovalcem iskrena hvala! — Prejemki iz gospodarskih podjetij od 1. marca do 15. aprila 1927: »Šola v nebesih« 186 Din; »Prekmurske pravljice« 78'75 Din; Zemljevidi 3828'50 Din; Grb 5954'32 Din; skupaj 10.047'57 Din. — V Mariboru, dne 22. aprila 1927. — M. Kožuh, blagajnik.

Vestnik upokojencev.

MARIBORSKI KROŽEK UPKOJENEGA UČITELJSTVA.

Pred vojno je slovel kot mesto upokojencev Gradec. Vse pa kaže, da ga bode vsaj v tem oziru v polni meri nadomestil za slovenski del Štajerske sedaj Maribor, ki je po svoji legi in milem podnebnju kakor našlaš ustvarjen za to. Maribor ni prevelik ter ne divja po njem velikomestni promet. Vendar je pa velik zadosti, da nudi dovolj razvedrila in tudi duševnega užitka tistemu, ki ga hoče in išče. Nad vse ugoden pa je krasen in prostoren mestni park, ki ima še to prednost od parkov po drugih mestih, da se nahaja takorekó sredi mesta in vendar že zunaj.

Zato ni čuda, da se je v Mariboru po preobratu naselilo upokojencev prav lepo število. Seveda pa bi bilo to število danes še izdatno večje, ko bi ne bilo največje ovire, t. j. stanovanjske bede.

Izmed vseh različnih stanov upokojencev pa je menda največje število učiteljskega. Sedaj jih je v Mariboru in bližnji okolici blizu 60. In najlepše je to, da ti naši veterani in veteranke goje še vedno med seboj tovarištvo v tako izdatni meri, kakor noben drug stan.

To je tudi ena izmed značilnih potez naše starejše generacije. Pravo tovarištvo jim ni bilo ravno na jeziku, ampak se je usidralo v njihove duše tako globoko, da ga ne morejo pogrešati niti kot upokojenci. Ali pride naša mlajša generacija tudi kedaj do te stopnje?

Mariborski krožek upokojenega učiteljskega so ustanovili že leta 1922. meseca oktobra — torej obhaja letos svojo petletnico — tovariši Pavelček, Podobnik in Farčnik. Od tedaj se shajajo vsak četrtek po prvem pozimi v mestu, poleti pa pohite tudi ven v bližnjo okolico. Pri kupici vina obujajo svoje spomine iz preteklosti ter tožijo o nadlogah sedanosti. Seveda pa nastane čisto tudi v resnem delu marsikak vesel intermezzo, ko se kdo spomni in pripoveduje kak humorističen dogodek iz svojega življenja. Sedaj n. pr. se pečajo že nad pol leta pri vsakem sestanku s smrtjo in pogrebi. Štejejo si namreč v svojo dolžnost, da se vsak udeleži — ako mu le pripušča zdravje — pogreba bodisi upokojenega ali pa aktivnega tovariša(ice). Pri pogrebu soustanovnika krožka tov. Pavelčka meseca oktobra pa so namreč opazili, da jih ne podpira mariborsko aktivno učiteljsvo tako kakor so pričakovali. Zagrebli so ga brez poslovilne nagrobnice, kakor tudi pozneje tovarišico Koprivovo ter tovariša Ungerja in Herica. In to bol razgrebajo že nad pol leta. Mislimo pa in upamo, da bode mariborsko aktivno učiteljsvo vendarle napram veteranom našega stanu storilo svojo tovariško dolžnost. Ako sodeluje pri pogrebnicah ob smrti kakega velikaša, kjer je zunanji sijaj in pomp, bilo bi treba le malce dobre volje, da bi sodelovalo tudi pri skromnem pogrebu svojega tovariša, pa če prav je ta že upokojen.

Teh mesečnih sestankov se udeležuje vsakokrat okrog 30 tovarišev in tovarišic. Posebno pa je treba omeniti, da ga redno poseča prav lepo število tovarišic upokojenk. Navadno je tudi par aktivnih hospitantov zraven. Sestanek vodi »poslovodnič« podpredsednik tov. Farčnik, ker predsednika tov. Podobnika pogosto zadružuje bolezen. S politiko se ne ukvarjajo. Tudi jih ne razburjajo aktualna vprašanja stanovske politike tako, kakor pa vrste aktivnih, kar je samo ob sebi umevno. Pač pa se vsakokrat udeleže vsi volitev v narodno ali pa oblastno skupščino, pa če je